

(1473-1543) - astronom, duchowny, najwybitniejszy przedstawiciel polskiej nauki w okresie I Rzeczypospolitej; po studiach w →Akademii Krakowskiej i w uniwersytetach włoskich (Padwa, Bolonia, Ferrara) uzyskał tytuł doktora teologii; po powrocie do Polski w 1503 został →kanonikiem kapituły warmińskiej (m.in. brał udział w obronie Olsztyna przed wojskami →Zakonu Krzyżackiego w 1520); jak wielu myślicieli okresu →odrodzenia miał wszechstronne zainteresowania: ekonomiczne (projekt reformy monetarnej), medyczne i literackie; przełomowe okazały się jednak jego prace astronomiczne i matematyczne, obalające dotychczasowy paradygmat geocentryczny na rzecz teorii heliocentrycznej, co stało się zarówno przełomem naukowym, jak i światopoglądowym; nowa koncepcja opracowana już ok. roku 1510 została ogłoszona drukiem dopiero w roku jego śmierci w Norymberdze pod tytułem: De revolutionibus orbium coelestium (O obrotach sfer niebieskich).

